

תיטיב מעשיך, אז שאת. מה זה שאת? כמו שכחוב (בראשית מט) יותר שאת. שהרי לבכור יש שכח יותר בכל פמיך, ומלאוי במעשי. ועל זה אם תיטיב שאת, ואם לא תיטיב לפתח חטא רובץ.

מה זה ה' לפתח? זהו פתח שלמעלה שמקנו יוצאים דינים על מעשים רעים של העולם. פתח, כמו שנאמר (תהלים קי) פתחו לי שעריך ארך. ולאותו פתח - חטא רובץ, זה מלאך הפטות, והוא עתיד להפרע מפק. בא ראה, בראש השנה נולד אדם. בראש השנה והשנה סוד למעלה ולמטה. ראש השנה למעלה. ראש השנה למטה. בראש השנה עקרות נפקדות. מניין לנו שבראש השנה זה היה? שchetob (בראשית כ) וזה, פקד את שרה. וזה דוקא זה ראש השנה. ומשום שאדם יצא בראש השנה [ויא] בדין, והעולם עומד בדין, ומשום לכך לפתח ודאי. חטא רובץ - כדי להפרע מפק. ואליך פשׁוקתו - עד שחתימתך.

ואתה תמשל בו - סוד הוא, שchetob (נחימה ט) ואת מהיה אתה כלם. מכאן אמרו, לא שולט הקדוש ברוך הוא אלא בזמנינו שישמד רשות העולם. ועל זה, כיון שמלך הארץ המות ישמיד אותנו, או הקדוש ברוך הוא שולט עליינו שלא יצא להרעה לעולם, שכחוב ואתת המלך בו (בחשובה). ואתה דוקא. אמר רבי יצחק, בקשר של המחלוקת המושל מצוי. רבי יהודה אמר,

ואתה תמשל בו - בתשובה. רבי יוסי אמר, בשינוי אותם דורות של קין הולכים בעולם, כי ממלכים את הארץ, וכי דומים לעליונים ומחותיהם. אמר רבי יצחק, עז"א ועוזא"ל,

עובדך שאת. מי שאת. בדכתיב (בראשית מט) יתר שאת דהא בוכרא שכחא אית ליה בכלא תדייר. ותלייא בעובדזה. ועל דא אם תיטיב שאת. ואם לא תיטיב לפתח חטא רובץ.

מי לפתח. דא פתחא (דף לו ע"א) דלעילא דמניה נפקין דיןין על עובדין בישין דעתמא. פתח במא דאת אמר (תהלים קיח) פתחו לי שעריך ארך. ולההוא פתח, חטא רובץ דא מלאך הפטות. והוא זמין לאתפראע מינך. בא חז, בראש השנה אחיליד אדם. בראש השנה לעילא. ראנ' השנה לתטא. בראש השנה עקרות נפקדות. מנלו' דבראש השנה הוה. דכתיב, (בראשית כא) ויב שקד את שרה ויב דיקיא דא ראש השנה. ובגין דגפיק אדם מרראש השנה (ר"א ונפיק) נפיק בדין וועלמא קיימא בדין. ובגיני לך לפתח ודאי. חטא רובץ בגין לאתפראע מינך. ואליך תשיקתו עד דתשתצאי.

ואתת תמשל בו. רוא' הויא דכתיב, (נחימה ט) ואת מהיה את כלם. מאן אמרו לא שליט קדשא בריך הוא אלא בזמן דישתצון חייבי עצמא. ועל דא כיון דמלך הארץ הפטות ישציא לzon. בדין קדשא בריך הוא שליט עליון דלא יפיק לאבא שא עצמא דכתיב ואתת תמשל בו (תהיינה) ואתת דיקיא. אמר רבי יצחק בקוטרא דפלגא קפסירה (קסטריא) שכח. רבי יהודה אמר ואתת המלך בו בתשובה. רבי יוסי אמר בד הו אונן דרין דקין אולין בעלמא הו מטרטשי ארעה והוא דמיין לעלא ותטא.

אמר רבי יצחק עז"א ועוזא"ל בד נפלו מאמר קדושתיהו מלעילא, חמוי בנת

כְּשַׁפְּלָו מִפְּקָדֶם קָרְשָׂתָם
מִלְּמָעָלָה, רָאוּ בְּנוֹת בְּנֵי אָדָם
וּחֲטָאָו וְהַזְּלִדוּ בְּנֵים. וְאַלְּהָ קֵיוֹ
גְּנִיפְּלִים, שְׁפָתּוֹב וְהַגְּפְּלִים קֵיוֹ
בָּאָרֶץ.

רְבָבִי חַיָּא אמר, בְּנֵי קַיּוֹן הַיּוֹ בְּנֵי אֱלֹהִים, שָׁהָרִי כְּשֶׁבָּא סְמָאָלֶל עַל חֻחוֹתָה, הַטִּיל בָּה זְהָמָה וְהַעֲבָרָה וְזָהָולְדִּיה אֶת קַיּוֹן, וְהַפְּרָאָה שָׁלוֹן וּכְלֹא אָזְתָם שָׁבָאוּ מִהָּצֶד שָׁלוֹן, לֹא קַיּוֹן נְקָרָאים אֶלָּא בְּנֵי הָאֱלֹהִים. **רְבָבִי יְהוּדָה** אמר, וְאַפְלוֹ אָזְתָם נְפִילִים כֵּה נְקָרָאים, הַמָּה הַגְּבָרִים. שְׁשִׁים הַיּוֹ בָּאָרֶץ כְּפָחָשְׁבָּן שְׁלָמָעָלה. פָּתוֹב פָּאָן הַהַמָּה הַגְּבָרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם, וְכַתּוֹב שֶׁם (שיר ۲) שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְכִיבָּה לָהּ. רְבִי יוֹסֵי אָנוֹמֶר, הַמָּה מְעוֹלָם דָּוקָא. אֲנָשִׁי הַשֵּׁם, מְהוּ שְׁאַמְרוּנוּ. שֶׁם זוּ ? הַזָּא עֲולָם שְׁאַמְרוּנוּ. אֲנָשִׁי הַשֵּׁם דָּוקָא. פָּתוֹב פָּאָן אֲנָשִׁי הַשֵּׁם, וְכַתּוֹב שֶׁם (יקרא כד) בְּנַקְבּוּ שֶׁם, וְכַתּוֹב (שם) וַיַּקְבֵּן

האשה היה שראלית את השם.
השלמה מודה השמות (סימן ל'ז).
רבנן ח'יא אמר, מעולם זה קיין,
וילגברים גבורים של צד הרע קיין,
שכתבוב (בראשית י) אנשי השם.
אנושי שם לא כתוב, אלא אנשי
השם. כמו זה כתוב (תהלים כה) זכר
ורחמים ה' וחסידיך כי מעולם
ההפה. מעולם ודאי לך אותם
הקדוש ברוך הוא, והם האבות
הריאשוים להיות מרכבה
אקדושה למעלה. אמר רבי יצחק,
מעולם - זה היפתו של לשלמה,
שבתוב וככ' ע'יב.

**רְבִי חַיָּא אָמַר, מַעֲוָלָם מִמֶּשׁ
הַחִי, וּמַעֲוָלָם שְׁלֵמֶת לְקֹחַ אֶתְמָם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שָׁנָא אָמַר
זֶה הַיּוֹם, וּגְבָרִים גְּבוּרִים שֶׁל צָדְקָה
אָנוֹשׁ שֵׁם, וְלֹא חָבֵב אָנָשָׁה שֵׁם.**

בָּנִי נְשָׂא וְחַטָּאוֹ וְאֹלֵידוֹ בְּנִין, וְאֶלְין הָוו
נְפִילִים דְכַתֵּב הַנְּפִילִים הָיו בָּאָרֶץ.
רַבִּי חַיָּא אָמַר בְּנוֹ יָדַקְיָן הָוו בְּנֵי אֱלֹהִים.
דְּהָא כְּדֵאתָ סְמָא"ל עַל חַוָּה אָטַיל בָּה
זֹהָם אַתְעַבְּרָת וְאֹלֵידָת לְקַיִן. וְחַיוּ דִילִיה
לֹא הָוו דְמֵי לְשָׁאָר בְּנֵי נְשָׂא. וּכְלֵ אֲנוֹן
דְאַתְּיַין מְפִיטָרָא דִילִיה לֹא הָוו אַקְרָנוֹן אֶלְאָ
בְּנֵי האֱלֹהִים.

רבי יהודה אמר ואפילו אנון (בנוי) נפחים
חייב אקרזון. מה מה הגברים. שתין הוו
בארעא כחושין דליעילא. כתיב הכא מה
הגברים אשר מעולם וכתיב התם (שדי השירים ג)
ששים גברים סביב לה. רבי יוסי אומר מה
הגברים אשר מעולם ממש. מעולם דייקא.
אנשי שם, מי שם דא הוא עולם דקאמן.
אנשי שם דייקא. כתיב הכא אנשי שם
וכתיב התם (ויקרא כד) בנקבו שם, וכתיב, (ויקרא כד)
ויקוב בין האשה היישראלית את שם.

השלמה מההשמדות (סימן ל"ו)

רבי חייא אמר מעולם דא הו, וגברין גברין דסְטָרָא בישא הו, דכתיב אנשי השם. אנשי שם לא כתיב, אלא אנשי השם בגונא דא כתיב, זכור רחמייך יי' וחסדייך כי מעולם הפה, מעולם וקדאי נטול לוון קדשא בריך הו, ואיןון אביהן קדרמאי למחורי רתיכא קדיישא לעילא. אמר רבי יצחק מעולם דא איהו מטהו שלשלמה דכתיב וכו': עד כאן מההשפטות)

רבי חייא אמר מעולם מפש והוא. ומעולם דלתפה נטלוין קדשא בריך הוא כמה דאית אמר ראה הו ונברין גבורו דספרא בישא הו דרבנן אנשי שם אנשי השם לא בתיב אלא אנשי שם בןונא ראה בתיב (תהלים כה) זכר רחמים יי' וחסידיך כי מעולם הטה. מעולם